

שלימות התקoon של הרוחם הוא - רוחות הצדיקים בעולם זהה. רוח זו נשלמה בזמן שבחןך וירד מermalaleli הינו בעולם וכשהתרכבו הרשעים בעולם זהה השלמות היהיא ממנה. אחר שאברדו - בא נח והשלמים אותו. בא דור הפלגה והזיוו איתה שלמות ממנה - בא אברחים והשלמים אותו. בא או נשי סדום והזיוו אותו - בא יצחק והשלמים אותו. בא פלשתים ורשע הדור והזיוו אותו ממנה - בא יעקב ובנוי, הפטה השלמה, והשלימו אותו.

יצאו מארץ קדושה וירדו למצרים, ובשבילם התעכבה שם. ומשובם שחררו שם ישראל למשיע המצריים, נכנע וזויה אותה שלמות ממנה, עד שיצאו ממצרים ובאו לעשות משפטן. אמר הקדוש ברוך הוא: רצוני לדור ביביכם, אבל לא יכול עד שתתקנו אותה רוח שלישתשרה ביביכם. זהו שכותוב ועשוי לי מקדש ושכניתי בחותכם. וזהו סוד הבתוב ויקחו לי תרומה. אמר משה לקדוש ברוך הוא: מי יכול לקחת אותה ולעשות אותה? אמר לו: משה, לא כמו שאפתה חושב, אלא - מאת כל איש אשר יקנו לבו וגנו, מאותו רצון ורוח שליהם תקחו אותה ותשlimo אותה.

בשבא שלמה, הכן אותה רום בשלמות שלמעלה, שהרי מיום שנסלמה למטה בימי משה לא הוסרה אותה שלמות ממנה. עד שבא שלמה) בין שבא שלמה, השידל להשלימו למעלה, והחhil למקן את מראה העולם העליון להתקoon מאותו מראה של העולם התקoon, וזהו אשר שלשלמה.

שלימו התקונא דהאי רוחא, רוחיהון דעתיקיא בהאי עלמא. רוחא דא אשתלים, בזמנא דחנן וירד ומהלلال הוו בעלמא וכד אסגייאו חייבי עלמא, אעדו ההוא שלימו מניה. לבתר דאתאבדו, אתה נח ואשלים ליה. אתה דר הפלגה, אעדו ההוא שלימו מניה. אתה אברחים ואשלים ליה. אתה אנשי סדום ואעדו ליה. אתה יצחק ואשלים ליה. אתה פלשתים וחייבי דרא ואעדו ליה מניה. אתה יעקב ובנוי, ערסא שלימא, ואשלימו ליה.

נפק מארעא קדיישא ונחטו למצרים, ובגיניהו אתעכבות פמן. ובגין דאחדרי פמן ישראל לעובדין דמצראי, אתכפיו ואתעדיו ההוא שלימי, עד דנפקו ממצרים, ואותו למעבד משבנא. אמר קדשא בריך הוא, רעותי לדירא בינייכו, אבל לא יכילנא עד דתפקנו ההוא רוחא דילי, דישרי בגוינויכו. הרא הוא דכתיב, ועשה לי מקדש ושכניתי בתוכם. ורק איה רזא דכתיב, ויקחו מאן יכיל למיסב לה ולמעבד לה. אמר ליה, משה, לא כמה דעת קשיב, אלא מאת כל איש אשר יקבנו לבו וגנו, מהויא רועיתא ורוחא דלהון, תסבון לה, ותשלםון לה.

בד אתה שלמה, אתקין לההוא רוחא בשלימו דלעילא, דהא מן יומא דאשתלים לסתא ביוםוי דמשה, לא עציאו ההוא שלימו מניה. (עד אתה שלמה) בין דאתא שלמה, אשתדל לאשלמך ליה לעילא, ושاري לאתקנא חייזו דעתמא עלאה, לאתקנא מההוא חייזו עלמא תפאה, ורק איה אשר לשלה.